



# Սայաթ Նովա

## Աստուծ խիալ արից սրվթա

Աստուծ խիալ արից սրվթա՛  
Ստիղծից նախ մարդրն Աթամ.  
Աթամի կողեմէն քաշից,  
Յիվան տըվից նրրան համդամ:

-Համդամ գ'ուզիք՝ է'ս ձիգ դարար,-  
Տէրն ասաց,- չո'տիք էս բար,  
Թէ չէ կու տեսնիք մինձ գարար,  
Վուր առիլ իք էս պըտղի համ:

Համ առնիլն ուզից նախամայր Յիվան,  
Չարն գըթաւ նրրան, տըվին իրար կամ:

/Կամով նընգաւ չարի թոռն/,  
Քաղից արգիլված խնձորն,  
Խաբից Աթամ նախահորն,  
Կերան ու դառան մերկանդամ:

Մերկացան ու անաչեցին,  
Փոշման դառան ու լացեցին,  
Տէրն վուր էկաւ՝ խաբեցին.  
Թէ՛ օձրն էր՝ արաւ սիթամ:

Միթամ արից Տէրն էլ, քըշից դըրախտէն,  
Քանի վուր պատվիրքըն չըպահին թամամ:

Թամամ մութ բըռնից աշխարհըն,  
Ի՞նչ է Աթամ-Յիվի ճարըն.  
Սատանէն գըթաւ հընարն.  
Ասաց՝ գ՛ուզի՞ք, ձիգ լուս կու տամ:

Կու տամ, ասաց, գիրըն առաւ.  
Յորդանանու գիրըն տարաւ,

Աթամ վուր էդ շարթըն արաւ՝  
Նաթիջում դըժոխք գընաց շամ:

Չամ հագար տարի անց Տէրն էկաւ աշխարհ,  
Ագատից հոգիքըն, բան չըթուղից քամ:

Քամ ու նիղ օրիւր տեսան շատ:  
Ով ունեցաւ յոյս ու հաւատ,  
Իդրաղին մընացողըն հաստատ  
Տէրն կու յիշէ ամէն ժամ:

Ժամըն ու ժամանակն է նիղ.  
Մահըն գուքայ ամենան տիղ.  
Կու լինի դադաստան ահիղ.  
Աղաչիմ Փըրկիչըն՝ յուսամ:

Յուսամ Սայաթ-Նովէս, միդքիրըս քալիմ,  
Թէ չէ դադաստանին յիս ի՞նչ ջուղաք տամ: